23/01/2022

Η αείμνηστη Γερόντισσα Παρθενία

/ Γνώμες

Το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο της μακαριστής Καθηγουμένης της Ιεράς Μονής Κοιμήσεως της Θεοτόκου Σταγιάδων, Παρθενίας μοναχής,

επρόκειτο να τελέσει σήμερα, Κυριακή, 23 Ιανουαρίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σταγών και Μετεώρων κ. Θεόκλητος μετά τη Θεία Λειτουργία στο μοναστήρι.

Με αφορμή αυτό, παραθέτουμε το γραπτό της Αγιομετεωρίτισσας Μοναχής Μαξίμης, όπου καταθέτει την εμπειρία της γνωριμίας της με την μακαριστή Ηγουμένη, που, παρά τη θέση της, ήθελε πάντα να κρατά το πνεύμα της μαθητείας και της υπακοής:

«ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά»

Πενήντα πέντε ὁλόκληρα χρόνια ἔζησε ἡ Μακαριστὴ Γερόντισσα Παρθενία ἐκεῖ ὅπου βασιλεύει ἡ γαλήνη. Εἰς τῆς ἐρημιᾶς τὰ κάλλη, στὸ μικρό, ταπεινό, μακρυνὸ καὶ ἀπόμερο Μοναστήρι τῆς Παναγιᾶς μας, στὴν ἱστορικὴ Ἱερὰ Μονὴ Σταγιάδων πού, σύμφωνα μὲ τὸν Βέη, εἶναι ἀρχαιότερη τῶν Μονῶν τῆς Μοναστικῆς πολιτείας τῶν Ἁγίων Μετεώρων.

Γεννήθηκε στὴ Λάρισα τὸ 1942. Τὸ 1966, περίπου, μὲ σταθερὴ καὶ ὥριμη ἀπόφαση νὰ μονάσει, ὁδήγησε τὰ βήματά της ἀρχικὰ στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Στεφάνου στὰ Ἅγια Μετέωρα. Δύο χρόνια μετὰ ἀκολούθησε τὴ Γερόντισσα Θεονύμφη, καὶ μαζὶ μὲ ἄλλες πέντε ἀδελφὲς ἐπάνδρωσαν τὴν Ἱερὰ Μονὴ Σταγιάδων. Ἐδῶ ἔζησε ἡ Γερόντισσα Παρθενία τὰ πρῶτα χρόνια τῆς μαθητείας καὶ τῆς ὑπακοῆς, ἐδῶ ἔδωσε ὅλες τὶς δυνάμεις τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς νὰ ζήσει συνειδητὰ τὴν ἀφιέρωσή της, νὰ ὑπηρετήσει, νὰ διακονήσει, νὰ προσφέρει. Διέθετε μόρφωση κοσμικὴ καὶ θεολογική, ἦταν εὐφυής, δυναμική, ὀργανωτικὴ καὶ δραστήρια καὶ κάποιες φορές, ὅταν ἐπρόκειτο γιὰ τὴν πίστη ἢ τὸ καλὸ τῆς Μονῆς, ἐκρηκτικὴ καὶ ἀνυποχώρητη. Σχεδὸν ὅλα τὰ χρόνια ἦταν στὴ διοίκηση τῆς Μονῆς ὡς Ἡγουμενοσύμβουλος καὶ τὰ τελευταῖα 9 χρόνια ὡς Ἡγουμένη, καὶ ὅμως προσπαθοῦσε νὰ κρατᾶ πάντα τὸ πνεῦμα τῆς μαθητείας καὶ τῆς ὑπακοῆς. Ἦταν ἀνεπιτήδευτη, προσηνής, εὐγενική, διακριτική, εὐπροσήγορη, ἐνθουσιώδης καὶ αὐθόρμητη σὰν παιδί! Ἀγαποῦσε τὴ μελέτη καὶ τὸ ἐργόχειρο, ποτὲ δὲν ἔμενε ἀργή. Ἔτρεφε μεγάλη εὐλάβεια πρὸς τοὺς ἁγίους καὶ μὲ δική της ἔμπνευση καὶ πρωτοβουλία χτίστηκαν πρὸς τιμήν τους παρεκκλήσια, φιλοτεχνήθηκαν προσκυνητάρια καὶ εἰκόνες ποὺ στόλισαν τὴ Μονή. Γαλουχημένη ἀπὸ παιδὶ στὸ ἱεραποστολικὸ πνεῦμα τῶν Χριστιανικῶν Ὁμάδων τῆς Ἀδελφότητος «Ζωή» καὶ ἰδιαίτερα εὐαισθητοποιημένη στὸ ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς, νοιαζόταν, ἐνημερωνόταν, βοηθοῦσε μὲ χρήματα καὶ ἀποστολὲς δεμάτων στὴν Ἀφρική. Τὰ τελευταῖα χρόνια καθηλωμένη στὸ ἀναπηρικὸ καροτσάκι κεντοῦσε μὲ εὐλάβεια καὶ προσευχὴ καλύμματα Ἁγίας Τραπέζης καὶ Τιμίων Δώρων. Συνέχιζε νὰ διακονεῖ τὸ μοναστήρι μὲ καρτερικότητα καὶ ὑπομονή. Δὲν γόγγυζε, κρατοῦσε τὴν ἐλπίδα. Εἶχε ὅραμα, ἔκανε σχέδια, ἂν καὶ ἡ Μονὴ ἔδειχνε νὰ φθίνει. Πάντα τὴν θαύμαζα γι΄

αὐτό!

Ἀλήθεια! Πόσο δίκαιο εἶχε! Μὲ τόση ἀνημπόρια καὶ ὅμως τὸ μοναστήρι δὲν θύμιζε ποτὲ ἐγκατάλειψη. Ἦταν πάντα καθαρὸ καὶ νοικοκυρεμένο καὶ κυρίως πάντα μύριζε Χριστό, ἀπέπνεε κατάνυξη! Ἡ Γερόντισσα Παρθενία ἀπέδειξε περίτρανα ὅτι «οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τῷ εὖ». Ἄλλωστε τὸ γλυκύτατο στόμα τοῦ Κυρίου μας εἶπε: «οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν», (Ματθ. ιη΄, 20). Ἐκεῖ λοιπὸν στὸ μοναστηράκι τῶν Σταγιάδων, ὅπου ζοῦν πλέον δύο ἐκλεκτὲς ἀδελφές, ἐκεῖ, εἶναι ὁ Χριστὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ στηρίζει, ἐνισχύει, εὐλογεῖ! Προσμένει ὅμως καὶ ἀπὸ ἐμᾶς νὰ δείξουμε ἔμπρακτα τὴν ἀγάπη μας καὶ τὴ συμπαράστασή μας γιὰ νὰ κρατηθεῖ ἀνοικτὸ τὸ Μοναστήρι τῆς Παναγιᾶς.

Δίπλα στὴ Γερόντισσα Φιλοθέη ἄκουσα ἀπὸ τὴν νεανική μου ἡλικία τόσες ἱστορίες, βγαλμένες λὲς ἀπὸ τὸ Γεροντικό, γιὰ τὴ ζωή της στὸ ἀγαπημένο μοναστήρι τῆς μετανοίας της, τὶς Σταγιάδες. Ἐκεῖ ἔζησε 20 χρόνια καὶ καλλιεργημένη στὸ πνευματικὸ αὐτὸ φυτώριο μεταφυτεύτηκε ἔπειτα στὸν ἄνικμο βράχο τοῦ Ρουσσάνου, ὅπου ἄνθισε καὶ ἀπέδωκε καρπούς. Ποτὲ ὅμως δὲ λησμόνησε τὸ πρῶτο μοναστηράκι της, τὴν πνευματική της μητέρα Γερόντισσα Θεονύμφη καὶ τὶς συμμονάστριές της. Μὲ τὴν παρότρυνσή της πηγαίναμε συχνὰ γιὰ βοήθεια. Μᾶς εἶχε «ταμένες», ὅπως ἔλεγε γελώντας. Καὶ ἐμεῖς, ὄχι μόνο ἐπειδὴ μᾶς ἔταξε ἡ Μάνα μας, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἀγαπήσαμε ὅ, τι ἀγαποῦσε, νιώθουμε εὐλογημένες ποὺ μᾶς δόθηκε ἡ εὐλογία νὰ γνωρίσουμε τὴν Γερόντισσα Θεονύμφη, τὴν ἀδελφὴ Σεραφειμία, τὴν ἀδελφὴ Ἱερωνύμη καὶ κυρίως τὴν Γερόντισσα Παρθενία μὲ τὴν ὁποία εἴχαμε περισσότερη συνεργασία.

Γερόντισσα Παρθενία, Καλὸ παράδεισο! Καλὴ ἀντάμωση! Τὴν εὐχή σου νὰ ἔχουμε καὶ ἡ Παναγιὰ νὰ μᾶς σκεπάζει ὅλους.

Μοναχὴ Μαξίμη Ἁγιομετεωρίτισσα

21 Ιανουαρίου 2022